

Longitudinalna istraživanja

Longitudinalna istraživanja su jedna vrsta empirijskih pedagoških istraživanja. Naziv potiče od latinske reči longitudinalan što znači uzdužan, dužni.

Istraživanje u kome se prati i proučava neka pedagoška pojava u određenom vremenskom periodu njenog trajanja naziva se longitudinalno pedagoško istraživanje. (Bandur, V., Potkonjak, N., 1999.).

“Longitudinalni postupak se sastoji u tome što se jedno isto dete, ili ista grupa dece ispituju na različitim stupnjevima.” (Smiljanic, V., 1999: 22)

Longitudinalno istraživanje se koristi obično kad želi da se prouči proces, dinamika i razvoj neke pojave, nekog svojstva i sl. Kod longitudinalnih pedagoških istraživanja od velike važnosti je da se utvrdi početno stanje, da se obezbedi kontinuirano posmatranje predmeta istraživanja i da se utvrdi završno stanje.

Longitudinalna pedagoška istraživanja se obično supostavljaju transverzalnim, mada nema osnove za ovakvo razmišljanje. Potrebno je kombinovati oba pristupa kako bi se došlo do željenog cilja.

Longitudinalna istraživanja mogu da posluže kao osnova za produbljenije sagledavanje rezultata transverzalnih istraživanja. Kad se više puta ponovi transverzalno istraživanje na istim subjektima, ono može dobiti karakter longitudinalnog istraživanja.

Longitudinalna istraživanja nisu uvek ekonomična i efikasna. Broj subjekata i pojava koje se mogu obuhvatiti ovakvim istraživanjem je ograničen, pa i reprezentativnost ovakvih istraživanja uslovna. To znači da su rezultati ovakvih istraživanja ograničene naučne vrednosti. Ipak, longitudinalna istraživanja se koriste jer su podesna za istraživanje vaspitanja kao procesualne i dinamičke dijalektičke delatnosti.

Ograničenost longitudinalnih istraživanja može se smanjiti, pa i neutralisati, ukoliko se kombinuju sa transverzalnim istraživanjima. (Bandur, V., Potkonjak, N., 1999.)

Pojave koje se prate transverzalno mogu se pratiti i longitudinalno. Npr. Može se pratiti kretanje uzroka prestupa maloletnih delinkvenata iz godine u godinu da bi se uočile promene i eventualno povezale sa istovremenim pojavama u društvenom i ekonomskom životu sredine u kome su nastali. Takođe se mogu pratiti i kasniji životni putevi maloletnika nakon što su napustili popravno - vaspitnu ustanovu. Na isti se način može pratiti napredak, ali i stagnacija ili nazadak, svake druge pedagoške pojave. To praćenje može biti manje ili više kontinuirano. Tipičan primer kontinuiranog praćenja predstavlja tzv. biografsko proučavanje : na primer vođenje dnevnika o detetu od časa rođenja do određenog časa, odnosno dobi deteta (do polaska u školu, do zaposlenja...). Ovde se radi o kontinuiranom praćenju istih objekata proučavanja. Međutim, longitudinalni pristup je i ono istraživanje sa područja razvoja neke osobine vaspitanikove ličnosti u kojem se ne prate isti odgajanci tokom godina, nego u jednom času ispituju ispitanici raznih doba, te se na osnovu toga dolazi do karakteristika vaspitanikove ličnosti u raznim fazama njegovog razvoja. U krajnjoj liniji, i u ovakvim istraživanjima pronalazimo određenu kontinuiranost. Longitudinalni pristup nalazimo i u onim istraživanjima u kojima, zbog velikih vremenskih razmaka između pojedinih ispitivanja kontinuiranost praktično nestaje.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com